

ת"פ 37918/05/16 - מדינת ישראל נגד אברהים אבו מטיר

בית משפט השלום בכפר סבא

25 מרץ 2018

ת"פ 37918-05-16 מדינת ישראל נ' אבו מטיר

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
אברהים אבו מטיר

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד טלי קרת

הנאשם וב"כ עו"ד איהב ג'לג'ולי

גזר דין

העובדות

1. הנאשם, אברהים אבו מטיר יליד 1990, הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר דיוני שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בביצוע עבירה של **מעשה מגונה בכוח**.

לפי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד הנאשם כנהג מונית בחברת המוניות "מוניות השרון". ביום 13.5.2016 בשעה 17:30 או בסמוך לכך, הגיעה פ.י, קטינה ילידת 20.12.2001 (להלן - "**הקטינה**") לתחנה המרכזית בנתניה (להלן - "**התחנה המרכזית**") מלווה על ידי חברה, הקטין ה.ז, במטרה לנסוע לכפר סבא עיר מגוריה במונית שירות. אותה העת העלה הנאשם בתחנה המרכזית נוסעים למונית הנוסעת לתל-אביב. ה.ז ניגש לנאשם ואמר לו שהקטינה עולה למונית ועליה להגיע לכפר סבא. הקטינה עלתה למונית וה.ז שילם עבור נסיעתה.

משהגיעו הנאשם והקטינה לתחנה הסופית של המונית, התחנה המרכזית בתל אביב, תמהה הקטינה בפני הנאשם מדוע לא הגיעו לכפר סבא. הנאשם השיב כי כפר סבא לא הייתה במסלול נסיעתו. הנאשם הפציר בקטינה שלא לרדת מהמונית שכן לדבריו "יש שם סודנים" והמשיך בנסיעה במונית לכיוון כפר סבא יחד עם הקטינה.

משהגיעו הנאשם והקטינה לכפר סבא, ביקשה הקטינה מהנאשם לרדת מהמונית. כתנאי לכך שיאפשר לה

לרדת מהמונית ביקש הנאשם מהקטינה לבצע בו מין אוראלי. הקטינה סירבה והחלה לבכות. בהמשך עצר הנאשם את המונית סמוך למושב נווה ימין, סגר את וילונות המונית, ניגש אל הקטינה ונגע בשתי ידיו בחוזקה בחזה של הקטינה. הקטינה בתגובה הזיזה את ידיו של הנאשם ובכתה. הנאשם פתח את דלת המונית והקטינה נמלטה מהמקום בריצה.

2. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם כי שירות המבחן יגיש תסקיר בעניינו של הנאשם וכן כי יערך תסקיר לנפגעת העבירה. לאחר הגשת התסקיר הראשון נשלח הנאשם לבקשת הצדדים לקבלת חוות דעת והערכת מסוכנות, אשר לאחריה הוגש תסקיר נוסף. ערב המפגש בין שירות המבחן לנפגעת העבירה הודיעה נפגעת העבירה כי היא חוזרת בה מהסכמתה ואינה מעוניינת בעריכת התסקיר ובשיח אודות הנושא. לפיכך בסופו של יום לא הוגש תסקיר נפגעת עבירה.

3. מהתסקירים שהוגשו בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, נעדר הרשעות קודמות, אך בשנת 2011 כשהיה בן 18 נדון לפני בית המשפט המחוזי ללא הרשעה לצו מבחן למשך 18 חודשים ופיצוי בגין עבירה של מעשה מגונה בקטינה שטרם מלאו לה 16. שירות המבחן התרשם מקיומם של דחפים מיניים מוגברים אצל הנאשם ומקושי לשלוט בהם, מקיומם של עיוותי חשיבה ומדימוי עצמי נמוך. הנאשם התקשה לגלות אמפתיה כלפי המתלוננת ונראה כי מרוכז בעיקר בנזק של עצמו. תחילה ביטא הנאשם קושי להתחייב למסגרת טיפולית, אך בהמשך חזר בו מהתנגדותו וביטא הסכמתו לטיפול ושירות המבחן המליץ להפנותו לבדיקת התאמה למסגרת המטפלת בתחום עבירות המין.

המאשימה התנגדה להמלצת שירות המבחן להפנות את הנאשם לבדיקת ההתאמה וביקשה להימנע מדחייה נוספת של ההליך ולהמשיך לשלב הטיעונים לעונש. מצאתי לקבל את עמדת המאשימה בשלב זה והנאשם לא הופנה לבדיקת ההתאמה.

4. מחוות הדעת והערכת המסוכנות עולה כי הנאשם אינו סובל מסטייה מינית, אלא מדחף מיני מוגבר, אותו הנאשם אינו מסוגל לנתב באופן נורמטיבי בעתות של חסר. הנאשם מתאפיין בדפוסים אימפולסיביים אשר באים לידי ביטוי בסיטואציות אותן מזהה כפוטנציאליות למימוש דחפיו המיניים. הנאשם מחזיק בעיוותי חשיבה ומגלה תובנה חלקית לחומרת העבירה. כמו כן מחזיק הנאשם בעמדה קורבנית ומגלה אמפתיה מועטה לקורבן. הנאשם ממזער מחומרת העבירה, שולל אפשרות להישנות מעשיו, אינו מכיר במידה מספקת במצבי סיכון עתידיים ומביע עמדה אמביוולנטית ביחס לצורך בטיפול ייעודי. נקבע כי רמת המסוכנות לביצוע עבירות מין על ידי הנאשם היא בינונית-גבוהה.

תמצית טענות הצדדים

5. ב"כ המאשימה, עו"ד נופר פשרל-סלע, ביקשה להדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם הבאה לידי ביטוי הן בשל היות קורבן העבירה קטינה הן משום שהנאשם ביצע את העבירה כאשר הקטינה כלואה במוניתו. בכך למעשה הפר הנאשם את החובה המוטלת עליו כנהג מונית - להביא את נוסעיו למחוז חפצם ולהתנהג אליהם באופן שהולם את האמון שניתן בו. בנוסף ציינה ב"כ המדינה כי הנאשם כלל לא גילה אמפתיה כלפי הקטינה, לקח אחריות פורמלית בלבד וניסה למזער מחומרת העבירה אותה ביצע. עוד התייחסה התובעת לרמת המסוכנות שנקבעה בעניינו של

הנאשם ולערכים המוגנים העומדים בבסיסה של העבירה אותה ביצע והם האוטונומיה על הגוף והנפש, הפרטיות ובטחון הנוסעים בדרך. המאשימה טענה כי הנאשם מסוכן לציבור ויש להרחיקו מהחברה לתקופה ממושכת.

ב"כ המאשימה הגישה פסיקה לעונש, עתרה למתחם עונש הולם שנע בין 24 ל-42 חודשי מאסר וביקשה לגזור את עונשו של הנאשם באמצע המתחם. לצד העונש העיקרי ביקשה ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי לקטינה ואף לשלול את רישיון הנהיגה של הנאשם.

6. ב"כ הנאשם, עו"ד איהב ג'לגולי, ציין את הודאתו של הנאשם בהזדמנות הראשונה ואת התיקון בכתב האישום אשר עלה בקנה אחד עם חומר הראיות. עוד עמד הסניגור על סדרת הטיפולים שעבר הנאשם במסגרת הליך המעצר, על האפשרות לטיפול אותה הציע שירות המבחן, על גורמי התמיכה שיש לנאשם בחייו - אשתו והוריו - ועל אורח החיים הנורמטיבי שניהל לדבריו עד לביצוע העבירה. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במעצרו של הנאשם, תחילה מאחורי סורג ובריח ובהמשך באיזוק אלקטרוני למשך 5 חודשים, ולתנאים המגבילים בהם נתון הנאשם עד היום, אשר הובילו את הנאשם ומשפחתו למצב כלכלי קשה. הסניגור ביקש לגזור על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות והתנגד לבקשת המאשימה לפסול את רישיונו של הנאשם מאחר שהדבר לא התבקש בהליך המעצר.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר: "אני מאוד מצטער על המתלוננת ואני למדתי מהטיפול. אני מודה בטעות שלי ואני מתנצל מאוד מאוד למתלוננת. העתיד לפניי, יש לי ילדים שאני רוצה להיות איתם."

דין והכרעה

8. הנאשם הסיע במוניתו את פ.י הקטינה (בת 14 שנים ומחצה במועד ביצוע העבירה). למרות שברור היה כי חפצה היא להגיע לכפר סבא, לקח אותה הנאשם תחילה לתל אביב ובהמשך טען כי כפר סבא כלל אינה במסלול נסיעתו. אז הפציר בה הנאשם להישאר במונית והסיעה בהמשך לכפר סבא. הנאשם ניצל את היות הקטינה כלואה ברכבו כשהיא בגפה וללא אפשרות להימלט והתנה את רדתה מהמונית בכך שתבצע בו מין אוראלי. הקטינה סירבה, נבהלה והחלה לבכות, אך הנאשם המשיך בדרכו הגסה והכוחנית, עצר את המונית, סגר את ווילונות המונית ונגע בחוזקה בחזה של הקטינה. הקטינה נבהלה, הזיזה את ידיו של הנאשם והמשיכה לבכות ורק אז הואיל הנאשם לפתוח את דלת המונית ואיפשר לה להימלט על נפשה.

9. הנאשם העביר את הקטינה נסיעת בלהות של ממש, החזיק אותה ברכבו וניצלה כדי לנסות ולספק את צרכיו המיניים. הוא עשה כן תוך ניצול כוחו העדיף כלפי הקטינה שנבע בעיקר מהיותה כלואה במוניתו בשעת ערב מבלי יכולת אחרת להגיע למקום חפצה. הוא עשה כן תוך ניצול האמון שנתנה בו [על החומרה היתרה שבניצול האמון שנותן נוסע בנהג תחבורה ציבורית ראו ע"פ 5001/15 פלוני נ' מדינת ישראל (24.7.2016)].

10. בתי המשפט עמדו לא פעם על הצורך להגן על קורבנות עבירות המין בכלל והקטינים שבהם בפרט והדגישו שהאינטרס הציבורי מחייב הטלת ענישה מרתיעה על עברייני המין, כזו שתבטא את סלידת החברה ממעשים אלו ותמנע הישנותם.

כך למשל בע"פ 6877/09 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.2012) נאמרו הדברים הבאים היפים לענייננו: "הניצול המיני של הזולת בדרך של כפייה, או תוך אי התחשבות בהעדר הסכמה הוא אחת התופעות הקשות והפוגעניות ביותר בביטחוננו הגופני והנפשי של הפרט, ובשלום הציבור ככלל. הפגיעה המינית העבריינית פולשת לגופו ולנפשו של הקרבן, והורסת בו חלקה טובה. היא מבזה את עצמיותו, ופוגעת באינטימיות ובאוטונומיה המקודשת של גופו. היא משקפת את השתלטות החזק והברוטאלי על החלש וחסר האונים. היא מצריכה התערבות ממשית של מערכות החוק והמשפט כדי להגן על קרבנות עבריינות המין בפועל ובפוטנציה."

11. בבואי לקבוע את מתחם העונש ההולם את מעשה הנאשם, אתן דעתי לעקרון היסוד לפיו על העונש להולם את המעשה, לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם (חופש הרצון והבחירה החופשית, שלמות הגוף וכבוד האדם של הקורבנות ותחושת הביטחון של הנוסעים בדרך), לרמת הענישה המקובלת ולנסיבות הקשורות לביצוע העבירה - גילה של הקטינה, ניצול האמון שנתנה בנאשם כנהג מונית, ניצול היותה כלואה במונית, הכוח שהפעיל הנאשם בביצוע העבירה והנזק שוודאי נגרם לקטינה בעקבות האירוע הנדון עליו ניתן להסיק גם מבלי שהוגש תסקיר קורבן עבירה.

12. כאן המקום לציין כי על העבירה בה הורשע הנאשם חלה הוראת סעיף 355 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - "החוק"), לפיה לא יפחת עונשו של אדם שהורשע באותה עבירה, מרבע העונש המרבי שנקבע לה, אלא אם כן החליט בית המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להקל בעונשו. העונש המרבי הצמוד לעבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק הוא 7 שנות מאסר. לפיכך, העונש המזערי שיש להשית על הנאשם בגין ביצוע עבירת המין שביצע בקטינה, הוא 21 חודשי מאסר.

אמנם, תקופת מאסר זו יכולה, על פי ההלכה הפסוקה, להיות כולה או מקצתה גם על-תנאי [ע"פ 1867/00 גוטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(3) 145 (2000)], אלא שהלכת גוטמן נתנה לפני תיקון 113 לחוק העונשין.

כאשר נדרש בית המשפט העליון לשאלת היחס בין הבניית שיקול הדעת בענישה להוראות הקובעות עונש מינימום, ציין כי "קיומו ומידתו של עונש מינימום יש בו כדי לשמש אינדיקציה לחשיבותו של הערך הנפגע ולמידת הפגיעה בו בעבירה הנדונה, ואפשר שהוא צריך לשקף את הרף התחתון של מתחם הענישה ההולם" [ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013), פסקה 16(ג) לפסק דינו של כב' השופט ח' מלצר]. בע"פ 6662/13 פלוני נ' מדינת ישראל (2.3.2015), פסקה 11 לפסק הדין אף נאמר כי "קיים קושי" לקבל את הגישה לפיה העונש ההולם ומתחמו יהא תקופת מאסר בפועל הנופלת מהעונש המזערי הרלוונטי [ראו גם ע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל (3.12.2015); ע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' שנהר (3.10.2017)].

נראה אפוא כי ההלכה בעניין זה אינה ברורה די צרכה. כל עוד לא בוטלה הלכת גוטמן, אין לדעתי מנוס מלקבוע כי במצב הדברים הרגיל אל לבית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם בכל הקשור לרכיב המאסר שתחתיתו נופלת מן העונש המזערי שקבע המחוקק לעבירה, ואולם בקביעת העונש המזערי יש להביא בחשבון הן את תקופת המאסר בפועל הן תקופת המאסר על-תנאי.

13. בהתחשב בכל האמור אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשם נע בין 21 חודשים ל-30 חודשי מאסר (בפועל ועל-תנאי) וזאת כעונש עיקרי.

14. התסקירים שהוגשו אודות הנאשם כמו גם חוות הדעת והערכת המסוכנות אינם מגלים בשלב זה מקום לשיקום ואינם מצדיקים סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם. הנאשם מגלה תובנה חלקית לחומרת העבירה, שולל אפשרות להישנות מעשיו ומביע עמדה אמביוולנטית ביחס לצורך בטיפול. גורמי הטיפול אומנם התרשמו מהצורך של הנאשם בטיפול אינטנסיבי בתחום עבירות המין, אך ברור כי הנאשם עצמו אינו מכיר דיו בצורך זה.

15. כעת נותר לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שקבעתי בעניינו.

16. במסגרת גזירת העונש נתתי דעתי לעברו הפלילי של הנאשם שלחובתו רישום, אמנם ללא הרשעה, בגין עבירת מין שביצע בקטינה, בתובנתו הנמוכה של הנאשם למשמעות מעשיו המעלה צורך בענישה אשר תרתיעו מלבצע עבירות נוספות ובצורך בהרתעת הרבים בכל הקשור לעבירות מין בכלל ובקטינים בפרט.

17. מנגד ישקלו לזכותו של הנאשם העובדה שהודה בהזדמנות הראשונה ובכך חסך זמן שיפוטי ואת העדת המתלוננת, את המעצר בו היה נתון הנאשם (תחילה מאחורי סורג ובריש ובהמשך תחת איזוק אלקטרוני), התנאים המגבילים בהם הוא מצוי עד היום והפגיעה הכלכלית שנגרמה למשפחתו בעקבות כך, גילו הצעיר של הנאשם, הפגיעה של עונש המאסר בבני משפחתו התלויים בו והעובדה כי עד כה לא ריצה עונש של מאסר מאחורי סורג ובריש.

18. לאחר ששקלתי את כל טענות הצדדים לקולה ולחומרה החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 15 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 15.5.2016 ועד ליום 4.7.2016.

ב. מאסר על תנאי בן 12 חודשים והתנאי הוא כי במשך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה לפי פרק י' סימן ה' לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

ג. הנאשם יפצה את נפגעת העבירה, עדת תביעה 1, בסכום של 10,000 ₪. סכום הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.6.2018 ויועבר לנפגעת העבירה באמצעות פרטים שתמציא המאשימה עוד היום.

ד. אני פוסל את הנאשם מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה לתקופה בת 18 חודשים. עונש פסילה מתחייב לדעתי במקרה זה מעצם העובדה כי הנאשם ההין לבצע עבירת מין חמורה בקטינה תוך שימוש ברכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח' ניסן, 25 מרץ 2018, במעמד הנוכחים.